

Águilas de El Cairo

Títol original: *Eagles of the Republic* (AKA: *Les Aigles de la République*) **Direcció i guió:** Tarik Saleh **País:** Suècia **Durada:** 128 min **Any:** 2025 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Fares Fares, Lyna Khoudri, Zineb Triki, Amr Waked... **Música:** Alexandre Desplat **Fotografia:** Pierre Aïm **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 13/03/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

George Fahmy (Fares Fares), l'actor més estimat d'Egipte, es veu pressionat a protagonitzar una pel·lícula encarregada per les més altes autoritats egípcies. Acceptant de mala gana, aquest paper serà la porta que el farà entrar al selecte grup de les persones més poderoses del país. Com una arna atreta per la llum, comença un idil·li amb la misteriosa esposa del general que supervisa el projecte. (FilmAffinity)

CRÍTICA

20/05/2025 - CANES 2025: Tarik Saleh completa la seva trilogia del Caire amb un bon exercici de cinema negre sobre la mentida i la veritat, sobre una estrella de cinema prenent difícils decisions en un terreny minat

"Aquest assumpte el supera", "Com hem arribat fins aquí?". Després de les seves captivadores pel·lícules *El Cairo confidencial* (2017) i *Conspiración en El Cairo* (2022), **Tarik Saleh** es manté en el camí del cinema negre de gran qualitat, i ho fa a través de la fascinant **Águilas de El Cairo** que ha estat presentada a la competició oficial del 78è Festival de Canes. A còpia de revisitar els clàssics, amb un heroi ambivalent que patrulla la ciutat amb el seu vell Jaguar descapotable, una *femme fatale*, cercles del poder militar que es jacten de la seva propaganda cultural, un "consigliere" titellaire omniscient, incursions en zones perilloses, un aire de conspiració i traïció, i fins i tot un pacte fàustic sota coacció, el director suec d'origen egipci aconsegueix amb brillantor —i amb una senzillesa d'allò més atractiva per al públic— reformular el gènere a la terra dels faraons.

"Li aconsello que vagi molt amb compte quan parli del president". L'actor George Fahmy (un perfecte **Fares Fares**) es veu immers en un bon embolic durant el rodatge de *La volonté du peuple*, ja que no va acceptar de bon grat encarnar el número u de l'Estat egipci, el mariscal al-Sisi. En George, tota una llegenda viva del cinema nacional, un bevedor i faldiller empedreït que, després de separar-se de la seva dona, conviu ara amb una dona (**Lyna Khoudri**) prou jove per ser la seva filla, es creia intocable a causa de la seva immensa popularitat. Treballar per al règim? No l'entusiasmava en absolut, malgrat el consell del seu agent ("no són el tipus de persones a qui se'ls diu que no"). No obstant això, aviat canvia d'opinió després de rebre algunes amenaces ben formulades, tant de caràcter professional com privat.

En George encara no ho sap, però ja no té les claus del seu destí, i la seva impotència no fa més que augmentar a mesura que es complica la situació. Incapaç de comprendre tots els detalls, persisteix inconscientment en les seves maniobres de Casanova, aquesta vegada amb l'esposa del ministre de Guerra (**Zineb Triki**). Per molt bon actor que sigui ("les paraules són el vestit de les emocions"), el nostre aventurer de la gran pantalla aquesta vegada, sota l'estreta vigilància del doctor Mansour (**Amr Waked**), ha d'interpretar "paraules i sentiments que no li pertanyen en absolut", sinó que són els d'un món molt real, en el qual els uniformes es porten tant davant com darrere de les càmeres, i on es treballa per construir una imatge mítica en l'imaginari col·lectiu mentre es tramen conspiracions entre bastidors...

"Relaxi's. Estem en el mateix bàndol. Som l'escut del país, les Àguiles de la República. Demani el que vulgui." Amb aquesta tercera entrega de la seva trilogia del Caire, **Tarik Saleh** esbossa, per mitjà d'un toc cinematogràfic vellutat (gràcies al talent de **Pierre Aïm** en la direcció de fotografia i **Alexandre Desplat** en la música), un somriure astut a l'espectador, de manera que el convida a no fer-se massa preguntes i deixar-se portar per una història romàntica plena de suspens i girs argumentals magistralment executats, que també ofereix, en petites dosis, alguna lliçó d'història sota la superfície del recorregut d'un personatge acostumat a les màscares, però atrapat a la xarxa d'un sistema.

Fabien Lemercier - cineuropa.org